พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒
- มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

การเฝ้าระวัง → การปกป้อง → การรับมือ → ลดความเสี่ยง

พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

รวมจำนวน ๘๓ มาตรา

บททั่วไป
(วันบังคับใช้/นิยาม/ผู้รักษาการ)

หมวด ๑
คณะกรรมการ

- กมช.
  นรม. เป็นประธานฯ
- กกม.
  รมว.ดศ.
  เป็นประธานฯ
- คณะกรรมการ ๓ คน
  ดำเนินการรับมือภัยที่
  เร่งด่วนได้ทันที

หมวด ๒
สำนักงานคณะกรรมการการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

หมวด ๓
การรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

- ส่วนที่ ๑ นโยบายและแผน
- ส่วนที่ ๒ การบริหารจัดการ
- ส่วนที่ ๓ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
- ส่วนที่ ๔ การรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

หลักการสำคัญของพระราชบัญญัติ

มุ่งที่จะป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น ไวรัส มัลแวร์ อาชญากรคอมพิวเตอร์ ที่ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์หรือโครงข่ายของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญไม่สามารถทำงานได้เป็นปกติกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน หรือความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

วันบังคับใช้

ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป)

คำนิยามที่สำคัญ

“ภัยคุกคามทางไซเบอร์”

หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใดๆ โดยมิชอบโดยใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมไม่พึงประสงค์ โดยมุ่งหมายให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบคอมพิวเตอรข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นภยันตรายที่ใกล้จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

“หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ”

หมายความว่า หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนซึ่งมีภารกิจหรือให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

“หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล”

หมายความว่า หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (CII)

กมช.
ประกาศกำหนด
CII ๘ ด้าน

(๑) ด้านความมั่นคงของรัฐ

(๒) ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ

(๓) ด้านการเงินการธนาคาร

(๔) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม

(๕) ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์

(๖) ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค

(๗) ด้านสาธารณสุข

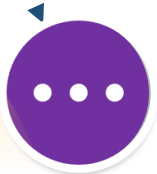

(๘) ด้านอื่น ตามที่ กมช. ประกาศกำหนดเพิ่มเติม

การรักษาความมั่งคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
(กมช.)

คณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการ
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
(กบส.)

คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
(กกม.)

สำนักงาน
คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

เลขาธิการ
คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กมช.)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการ

จำนวนไม่เกิน 7 คน
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง)

1.ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
2.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3.ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
4.ด้านวิทยาศาสตร์
5.ด้านวิศวกรรมศาสตร์
6.ด้านกฎหมาย
7.ด้านการเงิน
8.ด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

เลขาธิการ

กรรมการและเลขานุการ

กมช.

- เสนอนโยบาย
- จัดทำแผนปฏิบัติการ
- การกำหนดมาตรการ แนวทาง และประกาศหลักเกณฑ์ต่างๆ
- แต่งตั้ง/ถอดถอนเลขาธิการ

จำนวน 6 คน

1.รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
2.รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
3.ปลัดกระทรวงการคลัง
4.ปลัดกระทรวงยุติธรรม
5.ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
6.เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กรรมการโดยตำแหน่ง

ผู้ช่วยเลขานุการ

พนักงานของสำนักงาน
จำนวนไม่เกิน 2 คน
(เลขาธิการแต่งตั้ง)

คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.)

จำนวน 13 คน

1.ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
2.ปลัดกระทรวงคมนาคม
3.ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
4.ปลัดกระทรวงพลังงาน
5.ปลัดกระทรวงมหาดไทย
6.ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
7.ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
8.ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
9.เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
10.ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
11.ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
12.เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
13.เลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

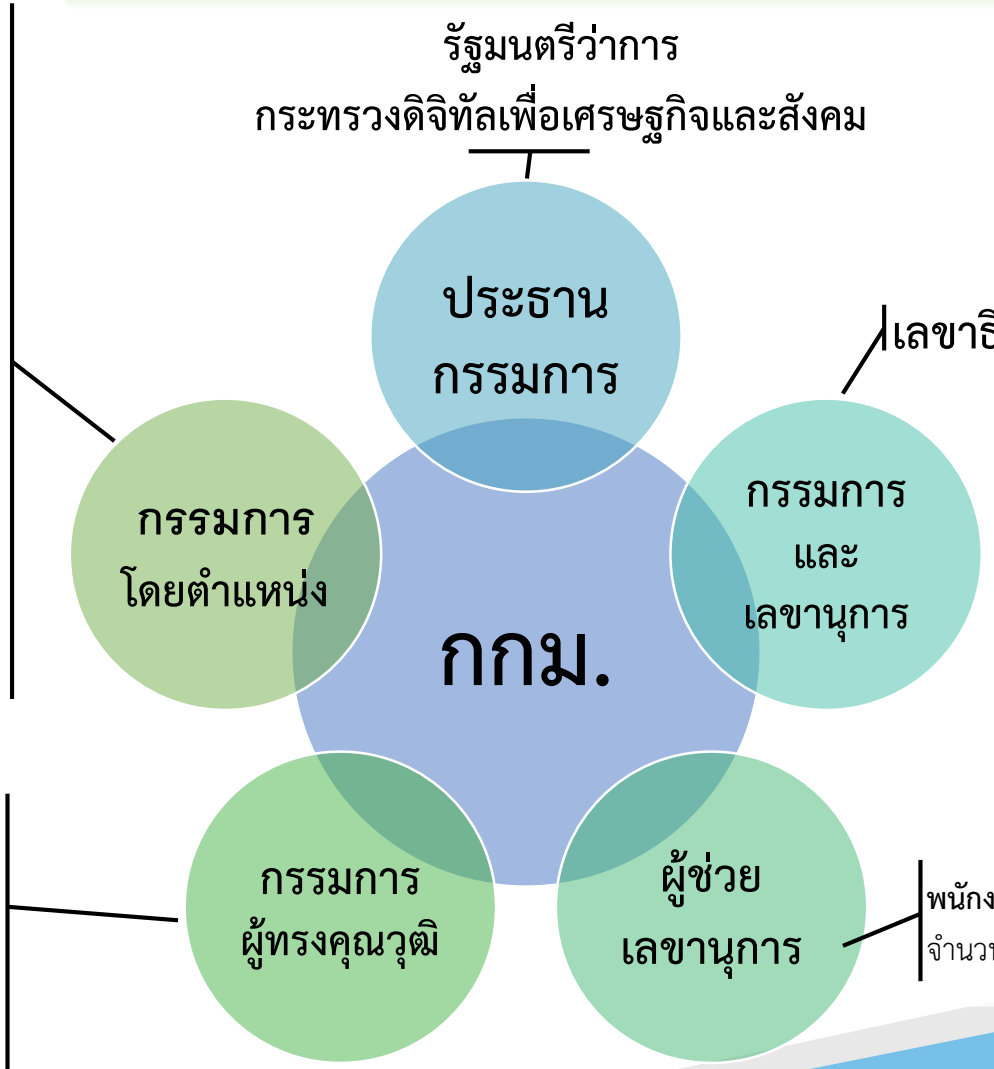

จำนวนไม่เกิน 4 คน
(คณะกรรมการแต่งตั้ง)
มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

พนักงานของสำนักงาน
จำนวนไม่เกิน 2 คน (เลขาธิการแต่งตั้ง)

- กำกับดูแลศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
- กำหนดประมวลแนวทางปฏิบัติกรอบมาตรฐานหน้าที่ CII

พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

คณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กบส.)

จำนวนไม่เกิน 6 คน
วาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง)

1.ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
2.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3.ด้านเศรษฐศาสตร์
4.ด้านสังคมศาสตร์
5.ด้านกฎหมาย
6.ด้านบริหารธุรกิจ
7.ด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

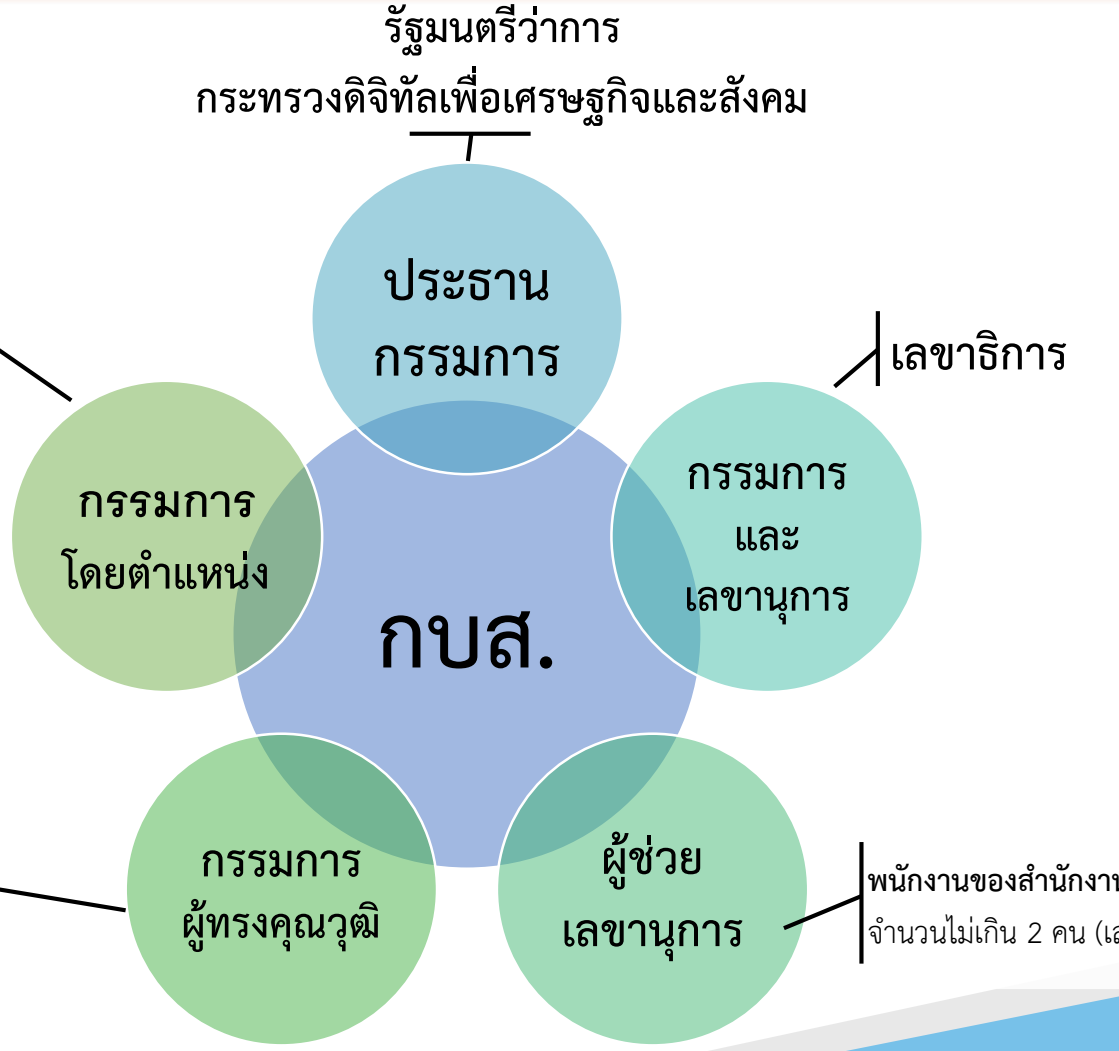

จำนวน 4 คน

1.ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
2.อธิบดีกรมบัญชีกลาง
3.เลขาธิการ ก.พ.
4.เลขาธิการ ก.พ.ร.

- บริหารงานและแผนการดำเนินงานของสำนักงาน

พนักงานของสำนักงาน
จำนวนไม่เกิน 2 คน (เลขาธิการแต่งตั้ง)

สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

- เป็นหน่วยงานธุรการของ คกก. ทั้ง 3 คณะ
- ส่งเสริม สนับสนุน งานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- ปฏิบัติการ ประสานงานเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ให้ความช่วยเหลือ
- จัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและเหตุการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน
- ศึกษาและวิจัยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งดำเนินการอบรมและฝึกซ้อมการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ
- ฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- รายงานความคืบหน้าและสถานการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

นโยบายและแผน (มาตรา ๔๑ – ๔๔)

นโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

๑	การบูรณาการการจัดการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ
๒	การสร้างมาตรการและกลไกเพื่อพัฒนาศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์
๓	การสร้างมาตรการในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ
๔	การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
๕	การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
๖	การพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั้งภาครัฐและเอกชน
๗	การสร้างความตระหนักและความรู้ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
๘	การพัฒนาระเบียบและกฎหมายเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

นโยบายและแผน (มาตรา ๔๑ – ๔๔)

- คณะกรรมการฯ จัดทำนโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ
- ในการจัดทำนโยบายและแผนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความเห็นหรือประชุมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
- หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผน

การเฝ้าระวัง → การปกป้อง → การรับมือ → ลดความเสี่ยง

นโยบายและแผน (มาตรา ๔๑ – ๔๔)

- กกม. จัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือนำไปใช้เป็นประมวลแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานนั้น โดยคำนึงถึงหลักการบริหารความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) การระบุความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นแก่คอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ ทรัพย์สิน และชีวิตร่างกายของบุคคล

(๒) มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

(๓) มาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๔) มาตรการเผชิญเหตุเมื่อมีการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๕) มาตรการรักษาและฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

นโยบายและแผน (มาตรา ๔๑ – ๔๔)

- ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และประมวลแนวทางปฏิบัติขั้นต่ำ

(๑) แผนการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจสอบภายใน หรือผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

การบริหารจัดการ (มาตรา ๔๕-๔๗)

- หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ มีหน้าที่ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตามประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน

- ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ แจ้งรายชื่อเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ เพื่อประสานงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ไปยังสำนักงาน

การเฝ้าระวัง → การปกป้อง → การรับมือ → ลดความเสี่ยง

โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศการเฝ้าระวัง (มาตรา ๕๒ – ๕๖)

- หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ต้องให้มีการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์กับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของตนตามมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลและตามประมวลแนวทางปฏิบัติ รวมถึงระบบมาตรการที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่คณะกรรมการหรือ กกม. กำหนดและต้องเข้าร่วมการทดสอบสถานะความพร้อมในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำนักงานจัดขึ้น

- เมื่อมีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ รายงานต่อสำนักงานและหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลและปฏิบัติการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ ทั้งนี้ กกม. อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรายงานด้วยก็ได้

โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ การรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

ระดับร้ายแรง (มาตรา ๖๓ - ๖๕)

- ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้ กกม. มีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐให้ข้อมูลสนับสนุนบุคลากรในสังกัดหรือใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในความครอบครองที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

- ในกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง กกม. ดำเนินการป้องกัน รับมือและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์และดำเนินมาตรการที่จำเป็น

- ในการรับมือและบรรเทาความเสียหายจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กกม. มีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะเท่าที่จำเป็นให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบ ดำเนินการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ ดำเนินมาตรการแก้ไขภัยคุกคามทางไซเบอร์ รักษาสถานะของข้อมูล หรือในกรณีมีความจำต้องเข้าถึงข้อมูลหรือระบบคอมพิวเตอร์ กกม. ต้องยื่นคำร้องต่อศาลโดยระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลกำลังกระทำหรือจะกระทำการที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง

ระดับของภัยคุกคามทางไซเบอร์

ระดับไม่ร้ายแรง

- มีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทำให้ระบบ CII/บริการของรัฐด้อยประสิทธิภาพลง
- ผู้ได้รับคำสั่งที่เกี่ยวข้องสามารถอุทธรณ์ได้

ระดับร้ายแรง

- การโจมตีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- มีความเสียหายต่อระบบ CII จนไม่ทำงาน / ความมั่นคงของรัฐ/ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ/การป้องกันประเทศ/เศรษฐกิจ/การสาธารณสุข/ความปลอดภัยสาธารณะ/ความสงบเรียบร้อยของประชาชนเสียหายจนไม่สามารถทำงานหรือให้บริการได้
- การดำเนินการที่กระทบสิทธิต้องขอคำสั่งศาล/สามารถอุทธรณ์ได้ตามกระบวนการปกติของศาล

ระดับวิกฤติ

- การโจมตีระบบ CII ระดับสูงขึ้นส่งผลกระทบรุนแรงเป็นวงกว้างทำให้การบริการล้มเหลวทั้งระบบ/ไม่สามารถแก้ไขด้วยมาตรการเยียวยาตามปกติ
- มีความเสี่ยงที่จะลุกลามไปยัง CII อื่นๆ อาจทำให้คนจำนวนมากเสียชีวิต/ระบบถูกทำลายเป็นวงกว้างระดับประเทศ
- กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน/เป็นภัยต่อความมั่นคงต่อรัฐอาจทำให้ประเทศอยู่ในภาวะคับขัน
- มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายจำเป็นต้องมีมาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เอกราช ผลประโยชน์ของชาติ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ความสงบเรียบร้อย
- การแก้ไขเยียวยาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะอันมีมาอย่างฉุกเฉินและร้ายแรง

สภาความมั่นคงแห่งชาติ

กมช. อาจมอบหมายให้เลขาฯ ดำเนินการ ได้ทันทีเท่าที่จำเป็น เพื่อเยียวยาความเสียหาล่วงหน้าโดยไม่ต้องขอศาล และต้องรายงานต่อศาลคู่ขนานไป

พนักงานเจ้าหน้าที่

การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่

พระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยมีหน้าที่และอำนาจเฉพาะที่กำหนดไว้ในการป้องกัน รับมือและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ และในการปฏิบัติหน้าที่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กกม. และเลขาธิการ

ทั้งนี้ หากเป็นการใช้อำนาจที่อาจละเมิดสิทธิ์ของประชาชน เช่น การเข้าตรวจค้น ยึด อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องจะทำได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์เท่านั้น และต้องมีคำสั่งศาลก่อนเสมอ

บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษทางอาญาไว้เฉพาะเท่าที่จำเป็นโดยแยกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑ โทษสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่

๒ โทษสำหรับองค์กรและหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลปกป้องระบบที่มีความสำคัญ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องช่วยเหลือดูแลระบบ แต่ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ให้ความร่วมมือในกรณีที่มีภัยคุกคามในระดับร้ายแรง

ตารางสรุปการกำหนดโทษ

accountability ของผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย	• **พนักงานเจ้าหน้าที่** (ม.๗๐ ม. ๗๑) • **ผู้ใด** (ม.๗๒)	• เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลให้แก่บุคคลใด • กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ • ล่วงรู้ข้อมูลฯ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาแล้วนำไปเปิดเผยต่อผู้หนึ่งผู้ใด	• จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ • จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ • จำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผิดหน้าที่ทั่วไป	**หน่วยงาน CII** (ม.๗๓)	• ไม่รายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยไม่มีเหตุอันสมควร	• ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
ไม่ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล	**ผู้ใด** (ม.๗๔)	• ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ส่งข้อมูลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร	• ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
ไม่ให้ความร่วมมือในการรับมือภัยคุกคามในระดับร้ายแรง	**ผู้ใด** (ม.๗๕ วรรคหนึ่ง) (ม. ๗๕ สรรคสอง) (ม. ๗๖)	• ไม่เฝ้าระวัง/ไม่ตรวจสอบหาข้อบกพร่อง ที่กระทบต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยฯ ตามคำสั่งของ กกม. โดยไม่มีเหตุอันสมควร • ไม่ดำเนินการแก้ไขภัยคุกคาม/ไม่รักษาสถานะของข้อมูลคอมฯ หรือระบบฯ ตามคำสั่งของ กกม. หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลเพื่อเข้าถึงข้อมูลเท่าที่จำเป็น • ขัดขวาง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของ กกม. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของ กกม. (ตรวจสอบสถานที่ / เข้าถึงข้อมูล / ทดสอบการทำงาน / ยึดหรืออายัดเพื่อตรวจวิเคราะห์) โดยไม่มีเหตุอันสมควร	• ปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ปฏิบัติ ปรับเป็นรายวันอีก ไม่เกินวันละ ๑๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ครบกำหนดตามคำสั่ง • จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ • จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	นิติบุคล (ม. ๗๗)	ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	

บทเฉพาะกาล

- ในวาระเริ่มแรก ให้ กมช. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่งและให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กมช. ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอาจเสนอรายชื่อบุคคลต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวด้วยได้
- ให้ดำเนินการเพื่อให้มี กกม. และ กบส. ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กมช.
- ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการตามระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ
- ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บทเฉพาะกาล

- ระหว่างที่ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานยังไม่แล้วเสร็จ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทำหน้าที่สำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทำหน้าที่เลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการ
- ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น
- ให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานที่สำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการ เพื่ออนุมัติให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของบรรดาภารกิจที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้